Dosarul nr.1-292/2020
1-20060383-09-1-03062020

S E N T I N Ţ Ă
în numele Legii

12 octombrie 2023 **mun.Bălţi**

Judecătoria Bălţi (Sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Marcel POPESCU
Grefieri Maria BACIU, Cătălina RÎȘNIC
Cu participarea:
interpretului Tatiana FÎRFA
acuzatorului de stat Adrian PĂVĂLEANU
avocatului Elvira IFTODI
inculpatului Denis DILION

a examinat în şedinţă de judecată publică în ordinea procedurii simplificate pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364[1] Cod de procedură penală, cauza penală de învinuire a lui:

Dilion Denis Petru născut la *****, cod numeric personal: ***** originar și locuitor a mun.Bălți *****, cet.Republica Moldova, moldovean, studii medii incomplete, ne supus militar, căsătorit, anterior judecat prin:

- sentința Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 29 iunie 2022 în baza art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația legală a drogurilor și analogilor acestora pe un termen de 2 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de un an.

în săvârșirea infracţiunii prevăzute de **art. 219 alin.(1) Cod penal.**

Cauza penală a parvenit spre examinare în Judecătoria Bălți, sediul Central la 03.06.2020. Conform fișei de repartizare aleatorie a dosarului din 04.06.2020 cauza dată a fost repartizată spre examinare judecătorului Mihail Cojocaru. Potrivit dispozitivului Hotărîrii Colegiului Disciplinar al CSM nr. 12/4 din 22.04.2022 judecătorului Mihail Cojocaru i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – eliberare din funcția de judecător. Conform încheierii președintelui interimar al Judecătoriei Bălți, Ion Pâcaleu din 27.04.2022, s-a dispus redistribuirea în mod automat – aleatoriu dosarele aflate în procedura judcătorului Mihail Cojocaru, prin intermediul PIGD, conform actului de predare-primire. În conformitate cu fișa de repartizare repetată a dosarului din 27.04.2022 cauza dată a fost repartizată automat spre examinarea judecătorului Marcel Popescu. Potrivit actului de predare-primire a dosarelor penale din procedura judecătorului Judecătoriei Bălți sediul Central Mihail Cojocaru aprobat de președintele interimar al Judecătoriei Bălți Ion Pâcaleu din 10.05.2022, dosarul penal nr. 1-292/2020 a fost predat judecătorului Marcel Popescu la 13.05.2022 și a fost examinat în periada 13.05.2023-12.10.2023, cu respectarea procedurii de citare legală a participanților la proces.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședința de judecată, instanţa de judecată -

A CONSTATAT :

1. Inculpatul Dilion Denis Petru, în perioada zilelor de 22-23 decembrie 2019 aflîndu-se la domiciliul său în mun. Bălți fundacul Babinschi 2, ilegal a pus la dispoziția cunoscuților săi Patrașcu Valeriu și Ionel Cristina domiciliul său pentru ca ei să întrebuințeze droguri. Astfel la 22 decembrie 2019 orele 23:45 Ionel Cristina împreună cu cunsocutul său Patrașcu Valeriu au plecat spre domiciliul lui Dilion Denis, pe care îl cunoaște că este consumator de droguri. La domiciliul lui Dilion Denis cunoștea că se află și numitul Pîslari Igor, pe care îl cunoaște că este consumator de droguri. Intrînd în casă a fost întîlnită de către Dilion Denis și Pîslari Igor. În timpul discuției, Patrașcu Valeriu a propus să consume substanțe narcotice și anume cînepă, ea a fost deacord. Din cînepa care i-au dat-o Patrașcu V. a făcut puțin mai mult de jumătate de țigară pe care a fumat-o. În acel timp cît ea fuma cînepa cei trei Dilion Denis, Patrașcu Valeriu și Pîslari Igor au confecționat din două butelii din masă plastică și folie argintie un aparat special cu apă cu ajutorul căruia au consumat substanțe narcotice și anume ,,Spice", substanță narcotică depistată la domiciliul lui Dilion Denis din care a fost consumat de către Ionel Cristina și cei trei Dilion Denis, Patrașcu Valeriu și Pîslari Igor în interiorul domiciliului numitului Dilion Denis, conform raportului de expertiză judiciară nr. 34/12/2-R-4 din 28.01.2020 este substanța MDMB(N)-2201 materie uscată și particule unice de marihuana, care conțin substanța tetrahidrocanabinol, care se atribuie la substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Faptul consumării de droguri de către persoanele indicate supra este consemnat în procesul-verbal nr. 262 din 23.12.2019 al examinării de constatare a faptului de consumare a alcoolului stării de ebrietate și naturii ei pe numele lui Ionel Cristina cu concluzia „consecintele consumului de droguri" și procesul-verbal nr. 261 din 23.12.2019 al examinării de constatare a faptului de consumare a alcoolului de ebrietate și naturii ei pe numele lui Patrascu Valeriu cu concluzia ,,consum de substanțe psihotrope".

2. Vina în comiterea infracţiunii inculpatul, Dilion Denis Petru, a recunoscut-o integral, solicitând prin cerere semnată personal examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală deoarece recunoaște faptele indicate în rechizitoriu precum şi a renunţat la administrarea probelor suplimentare.

Procurorul nu a invocat obiecţii cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Apărătorul inculpatului, Iftodi Elvira, a susţinut poziţia inculpatului cu privire la examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364[1] Cod de procedură penală.

Instanţa de judecată, analizând cererea inculpatului şi ascultînd opiniile participanţilor la proces, ţinînd cont de recunoaşterea totală şi necondiţionată a faptelor indicate în rechizitoriu, a considerat necesară admiterea cererii inculpatului, dat fiind faptul că, din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

3. Inculpatul Dilion Denis Petru, fiind audiat în ședința de judecată prin expunerea factologică, sub jurământ, vina în comiterea infracțiunii comise a recunoscut-o integral. A declarat inculpatul faptul că în luna decembrie 2019 aflîndu-se la domiciu, fundacul Babinschi 2 mun.Bălți s-au apropiat Cristina Ionel și Patrașcu Valeriu. Valeriu i-a propus Cristinei cînepă, iar inculpatul și Valera au fumat Spice prin sticlă. Regretă cele comise, solicită aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei, totodată inculpatul a menționat faptul că nu dispune de resurse financiare pentru achitarea amenzii.

În acest sens, vina inculpatului a fost demonstrată pe deplin nu doar prin declaraţiile sale de recunoaştere a vinovăţiei, ci şi prin probele acumulate la urmărirea penală. Inculpatul Dilion

Denis Petru a recunoscut şi nu a contestat probele prezentate în cadrul urmăririi penale. În cadrul examinării cauzei s-au cercetat următoarele probe:

- Declarațiile martorului Ionel Cristina (f.d.20);
- Ordonanța și procesul-verbal de percheziție din 23.12.2019 efectuat la domiciliu lui Dilion Denis prin care au fost ridicate sticle polimerice pe pereții cărora erau depuneri cu miros specific (f.d.9-11);
- Raportul de expertiză judiciară nr.34/12/2/R-4 din 28.01.2020, prin care a fost stabilit că depunerile de pe pereții interni ai buteliei, fragmentelor de butelii precum și de pe suprafețele foliilor de staniol care la data de 23.12.2019 a fost ridicată în cadrul percheziției la domiciliul numitului Dilion Denis situat în mun. Bălți fundacul Alexandru Babinschi nr.2. reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N) 2201 neutilizat în scopuri medicinale și nu este inclus în Hotărîrea de Guvern nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, de aceea la categoriile nominalizate nu se atribuie. Cantitatea produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB(N) 2201 constituie 0.425.99 gr, adică proporții deosebit de mari pe care ultimul le păstra cu scopul înstrăinării. Conform scrisorii Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale substanța MDMB (N) 2201 cu formula moleculară C20H28FN03 este cunoscută sub denumirea sinonim de 5F-ADB 5F-methylAMB, 5F-M DM B-PINACA. Substanta MDMB (N) 2201 reprezinta un produs cannabimimetic cu prioritati psihotrope. Substanta MDMB(N)-2201 este analog al unor substanței canabimimetice ilicite similare 5F-AMBAB-PINACA sunt introduse în Hotărirea Guvernului al Republicii Moldova nr. 1088 din 05 octom brie 2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substantelor stupefiante psihotrope și precursorilor acestora. MDMB(N) reprezintă o substanță periculoasă pentru viața și integritatea fizică și mintală a omului (f.d.14-18);
- Procesul verbal nr.262 din 23.12.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, starii de ebrietate și naturii ei întocmit pe numele cet. Ionel Cristina cu concluzia ,,consecințele consum de droguri” (f.d.19);
- Procesul verbal nr.261 din 23.12.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, starii de ebrietate și naturii ei întocmit pe numele cet. Patrașcu Valeriu cu concluzia ,,consum de substanțe psihotrope” (f.d.21);

4. Astfel, instanța statuează că, în conformitate cu art. 384 Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Conform art. 389 alin. (1) şi (2) din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri. Instanța de judecată reține că, sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate şi apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Astfel, instanța de judecată este obligată prin prisma prevederilor art. 384 alin. (3) din Codul de procedură penală, să emită sentința legală, întemeiată și motivată, bazată pe principiile generale ale efectuării justiției.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art. 6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile.

Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007).

La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei). În acest mod, instanța de judecată subliniază că, şi-a bazat constatările sale pe probele-verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile", or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de Codul de procedură penală, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În continuare, instanța atestă că, în conformitate cu art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În acest context prin prisma art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că, acestea sunt pertinente și concludente, precum și corroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între probele cu martori şi cele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului Dilion Denis Petru.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) pct. 1-4 din Codul de procedură penală, instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

5. Potrivit art. 52 din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Altfel spus, persoana este supusă răspunderii penale dacă în acțiunile

acesteia sunt constatate toate patru elemente obligatorii: obiectul infracțiunii, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Obiectul juridic special al infracţiunii specificate la art.219 Cod penal îl constituie relaţiile sociale cu privire la circulaţia legală de substanţe narcotice sau psihotrope, apărate împotriva organizării ori întreţinerii speluncilor pentru consumul substanţelor menţionate, precum şi împotriva punerii la dispoziţie a localurilor în aceste scopuri.

Obiectul imaterial al infracţiunii analizate îl reprezintă spelunca organizată sau întreţinută în scopul consumului de substanţe narcotice sau psihotrope ori localul pus la dispoziţie în acelaşi scop.

Se are în vedere spaţiul locuibil sau nelocuibil, aferent unui imobil, aparţinând unui bar, unei cafenele, unui restaurant, unui club, unei discoteci, unui apartament, unei dependinţe, unui garaj, unui subsol al unui bloc de locuit etc., care se preconizează să fie folosit pentru consumul substanţelor narcotice sau psihotrope, prin urmare în prezenta speță instanța conchide că obiectul imaterial al infracțiunii date constituie însă-și locuința inculpatului amplasată în mun.Bălți *****.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art.219 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă care se exprimă în acţiune. Această acţiune presupune următoarele trei modalităţi normative cu caracter alternativ: a) organizarea speluncilor; b) întreţinerea speluncilor; c) punerea la dispoziţie a localurilor.

Prin „organizarea speluncilor” trebuie de înţeles găsirea, procurarea sau închirierea unei locaţii în calitate de speluncă, finanţarea, repararea, amenajarea locaţiei date cu dispozitive necesare consumului de substanţe narcotice sau psihotrope, în vederea utilizării ulterioare a speluncii pentru consumul numitelor substanţe. În esenţă, organizarea speluncii constă în iniţierea şi asigurarea funcţionării locaţiei corespunzătoare. Prin „întreţinerea speluncilor” trebuie de înţeles utilizarea speluncii, achitarea cheltuielilor de întreţinere a Speluncii, asigurarea pazei speluncii, regularizarea frecventării speluncii de către consumatori etc.

Prin „punerea la dispoziţie a localurilor” se înţelege acţiunea de creare a unei ambianţe corespunzătoare pentru a atrage consumatorii de substanţe narcotice sau psihotrope, contactarea lor pentru a-i anunţa în acest sens. Nu are importanţă dacă făptuitorul percepe sau nu vreo taxă pentru accesul în locul destinat consumului sau dacă pretinde altceva din partea consumatorilor.

Infracţiunea de organizare ori întreţinere a speluncilor pentru consumul substanţelor narcotice sau psihotrope este o infracţiune formală, consumîndu-se din momentul organizării ori întreţinerii speluncilor pentru consumul substanţelor menţionate sau din momentul punerii la dispoziţie a localurilor în acest scop, indiferent dacă consumul substanţelor narcotice sau psihotrope a avut loc sau nu.

Latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la art.219 Cod penal se caracterizează prin intenţie directă. În principal, motivul infracţiunii constă în interesul material. Subiectul infracţiunii prevăzute la art.219 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârşirii infracţiunii a atins vârsta de 16 ani, drept rezultat ultimul este în mod indiscutabil subiect al infracțiunii încriminate.

În asemenea circumstanțe, ”dincolo de orice îndoială rezonabilă” se constată indubitabil faptul săvârșirii de către inculpatul Dilion Denis Petru a infracțiunii incriminate, iar acțiunile lui corect au fost calificate în baza art.219 alin.(1) Cod penal.

Prin urmare, instanța de judecată conchide faptul că Dilion Denis Petru a comis infracțiunea prevăzută la art.219 alin.(1) Cod penal, cu semnele calificative, Organizarea ori

întreţinerea speluncilor pentru consumul drogurilor sau etnobotanicelor, precum şi punerea la dispoziţie a localurilor în aceste scopuri.

6. La stabilirea măsurii pedepsei instanţa reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.

La aplicarea felului şi măsurii de pedeapsă în privinţa inculpatului instanța de judecată reiese din pericolul social al infracţiunii comise, urmările ei, circumstanţele atenuante şi agravante ale răspunderii penale, personalitatea inculpatului. Faţă de natura şi gravitatea faptei comise a circumstanţelor reale de săvârşire a acesteia şi a celor personale ale inculpatului, pedeapsa trebuie să fie aptă să conducă la realizarea scopurilor sancţiunii.

Mai mult ca atât, pedeapsa este echitabilă când ea impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale perturbate prin infracţiune.

Instanţa de judecată remarcă că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi aplicării ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Legea penală fixează cadrul legal în limitele căruia instanţa de judecată efectuează operaţiunea de stabilire şi aplicare a pedepsei inculpatului

Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât de către inculpat cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit. De asemenea o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

În dezbaterile judiciare, acuzatorul de stat, Adrian Păvăleanu a solicitat recunoașterea lui Dilion Denis Petru vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută la art. 219 alin.(1) Cod penal și ținînd cont de circumstanțele atenuante, recunoașterea vinovăției, a pledat pentru pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu suspendarea executării pedepsei.

Apărătorul și inculpatul au pledat pentru stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea execvutării pedepsei deoarece resurse financiare pentru achitarea amenzii inculpatul a menționat că nu dispune.

În speţă, instanța de judecată reține faptul că potrivit certificatului de la medicul narcolog (f.d.27) se confirmă faptul că inculpatul se află la evidența acestuia cu diagnoza ,,consumator de droguri”, la evidența medicului psihiatru nu se află (f.d.26), iar prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei) din 29 iunie 2022 se probează faptul că inculpatul anterior a fost condamnat în baza art. 217 alin.(4) lit.b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activități legate de circulația legală a drogurilor și analogilor acestora pe un termen de 2 ani, cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de un an.

În conformitate cu prevederile art.76 instanța a stabilit în acțiunile inculpatului circumstanța atenuantă – recunoașterea vinovăției, iar conform art.77 Cod penal, în acţiunile inculpatului, instanța de judecată nu a stabilit circumstanțe care agravează răspunderea penală.

Potrivit alin. (2) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Dilion Denis Petru, se califică ca fiind mai puțin gravă.

Astfel, instanța de judecată la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei ia în considerație faptul că, inculpatul Dilion Denis Petru, a recunoscut integral vina, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, se căieşte de cele comise. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

La stabilirea pedepsei inculpatului, instanţa va ţine cont de prevederile art. 75 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de motivul săvârşirii acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Instanţa de judecată menţionează că, pedeapsa are drept scop şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv şi o finalitate de exemplaritate, în ce priveşte comportamentul infractorului.

Pe de altă parte, pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în aşa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Instanţa de judecată reține faptul că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale şi când este capabilă să contribuie la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea vinovatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către acesta, cât şi de alte persoane. Limitele termenelor de pedeapsă sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite, care constă în modul şi mijloacele săvârşirii faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Subsecvent celor expuse, instanţa de judecată asigurând deplină eficienţă prevederilor art. 61 şi 75 Cod penal, ţinând cont de gravitatea infracţiunilor săvârşite, de personalitatea

inculpatului de circumstanţele cauzei, ajunge la concluzia de a aplica în privinţa inculpatului o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

Având în vedere circumstanțele expuse supra, ținînd cont de opiniile participanților la proces și de scopul legii penale, adică cel al corectării și reeducării inculpatului Dilion Denis Petru, luînd în calcul faptul că legea penală pentru infracțiunea comisă prevede ca și pedeapsă amenda sau închisoare, iar inculpatul a menționat faptul că nu dispune de resurse financiare, astfel pentru realizarea scopului pedepsei, instanța de judecată consideră necesar de a aplica inculpatului pedepsa sub formă de închisoare, dar fără izolarea lui Dilion Denis Petru de societate, prin prsima prevederilor art. 90 Cod penal.

Stabilind astfel forma pedepsei, instanţa consideră necesar de a determina cuantumul acesteia. În acest sens, analizând materialele dosarului instanţa atestă că, inculpatul a recunoscut integral vina, solicitând examinarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală şi nu solicită administrarea de noi probe. Prin urmare, la stabilirea pedepsei în speţă au incidenţă prevederile art. 80^1 Cod penal.

Aşadar, potrivit art. 80^1 Cod penal, (1) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare. (2) În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu pentru infracţiunile prevăzute la art.181^1–182, 239–240, 242^1, 242^2, 256, 324–335^1, 370 şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime doar a limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Sancțiunea stabilită de legiuitor pentru infracțiunea prevăzută de art. 219 alin.(1) Cod penal este amendă în mărime de la 550 la 1150 unităţi convenţionale sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, aplicîndu-se în dosar efectele alin.(1) art.80^1 Cod penal, şi prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Dilion Denis Petru urmează să fie stabilită sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În temeiul alin. (3) al art. 72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Dilion Denis Petru urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

7. Potrivit prevederilor alin. (1) art. 90 Cod penal - dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acestasă execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea

ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respective.

La acest capitol instanţa notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Suspendarea condiționată a executării pedepsei este o măsură de politică penală bazată pe încrederea în posibilitatea reeducării condamnatului pe durata suspendării pedepsei.

În literatura de specialitate suspendarea condiționată a executării pedepsei este expusă ca o măsură ce constă în dispoziția luată de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare de a suspenda pe o anumită durată și în anumite condiții executarea pedepsei stabilite.

Rezultatul principal al aplicării pedepsei constă în aceea că deși pedeapsa este definitiv aplicată, aceasta nu este pusă în executare, astfel că instituția suspendării condiționate a pedepsei ține de condițiile de executare a pedepsei închisorii deja stabilite de către instanța de judecată pe întregul termen de probă.

Altfel spus, executarea pedepsei devine condiționată de conduita condamnatului, iar în caz de nerespectare a condițiilor, ea poate fi revocată.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei numite de către instanța de judecată prin hotărâre de condamnare de a se suspenda pe o perioadă anumită de durată de timp executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Astfel, urmează a fi delimitată noțiunea de individualizare a pedepsei de cea de individualizare a executării pedepsei.

În această ordine de idei, suspendarea condiționată a executării pedepsei se dovedește a fi o problemă privind executarea pedepsei, dat fiind faptul că obiectul suspendării este executarea pedepsei.

Se suspendă executarea pedepsei și nu aplicarea acesteia.

Instanța menționează că, pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei, în art. 90 Cod penal sunt prevăzute condiții obiective și subiective, primele referindu-se la condamnare, iar celelalte la persoana condamnatului.

Îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege nu atrage obligativitatea aplicării suspendării condiționate a executării, acordarea ei rămânând la discreția instanței de judecată, totodată, această normă poate fi aplicată sau exclusă la orice etapă a procesului penal, întru înlăturarea erorii admise la etapa anterioară.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe un termen de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, poate ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită și poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă.

O condiție prevăzută expres în alin. (1) art.90 Cod penal privind aplicabilitatea normei date constă în concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Astfel, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia.

În formarea acestei convingeri instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Ținînd cont de starea de fapt, dar și de circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea incriminată inculpatului, instanța de judecată consideră că nu este raţional ca Dilion Denis Petru să ispășească real pedeapsa cu închisoarea, or, pericolul de a fi anulată suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare în cazul încălcării condiţiilor termenului de probă va îndrepta comportamentul inculpatului la corectare, la respectarea ordinii stabilite în societate, precum și la respectarea legilor.

În cauza Varga şi alţii vs. Ungaria din 10 martie 2015 (în special § 105) Curtea a concluzionat că „nu este de competenţa Curţii să indice statelor modul în care ar trebui organizate sistemele lor politice şi închisoare penală. Aceste aspecte ridică o serie de probleme juridice și practice complexe care, în principiu, depăşesc funcţia judiciară a Curţii. Cu toate acestea, Curtea ar aminti în acest context recomandările Comitetului de Miniştri care invită statele să încurajeze procurorii şi judecătorii de a folosi cât mai mult posibil alternativele la detenţie, în scopul de a rezolva problema creşterii numărului deţinuţilor din închisori” (a se vedea în special Recomandarea nr. R (99) 22 şi Recomandarea Rec (2006) 13 a Comitetului de Miniştri).

În Rezoluţia Consiliului Europei nr. 65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporţionalităţii”, textele evocate consacrând ideea potrivit căreia sancţiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecţiei penale.

Totodată, Consiliul Europei impune stabilirea: „unui set corespunzător de sancţiuni şi măsuri comunitare, posibil gradate în funcţie de severitate; procurorii şi judecătorii trebuie determinaţi să le folosească cât mai mult posibil”.

Astfel, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Or, conform Regulei nr. 6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), natura şi durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delicvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, decît să se ţină seama de situația personală.

De asemenea, Recomandarea Comitetului de Miniștri ai statelor membre referitoare la consistența la aplicarea pedepselor R (92)714 stabilește că, „condamnările anterioare nu trebuie să fie folosite automat împotriva inculpatului”.

Având în vedere toate aceste împrejurări instanţa de judecată, ghidându-se de principiul echităţii pedepsei penale, conchide iraţională executarea pedepsei cu închisoare de către Dilion Denis Petru şi în temeiul art. 90 Cod penal va dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune, în perioada respectivă ultimul urmând să dea dovadă de o

responsabilitate civică şi socială la nivel maxim, iar prin comportament ireproșabil şi utilitate publică să demonstreze lipsa necesității de a pune în executare pedeapsa cu închisoarea.

Astfel, instanța de judecată ajunge la concluzia că inculpatul Dilion Denis Petru poate fi reeducat fără a fi izolat de societate, or, suspendarea condiţionată a executării pedepsei corespunde scopului şi principiilor generale de aplicare a pedepsei penale, prin urmare, termenul pentru care va fi suspendată executarea pedepsei este un termen justificat și corespunzător pentru ca inculpatul să se corijeze și ca pe viitor să nu comită fapte infracționale.

Instanţa de judecată consideră necesar de a sublinia și faptul că, dispunerea suspendării condiţionate a executării pedepsei este o măsură legală şi temeinică, aplicată în corespundere deplină cu condiţiile stabilite la art. 90 Cod penal şi care în esenţă oferă un sistem de garanţii sub aspectul eficienţei şi poartă o severitate accentuată de natură să exprime un tratament adecvat inculpatului Dilion Denis Petru şi să garanteze resocializarea sa viitoare pozitivă, scopul pedepsei fiind atins fără a fi dispusă executarea reală a pedepsei privative de libertate.

În concluzie instanța de judecată statuează că, pedeapsa sub formă de închisoare cu executare reală stabilită în privința lui Dilion Denis Petru este una prea aspră în raport cu faptele comise și personalitatea inculpatului, or, deși Dilion Denis Petru anterior a fost condamnat aceasta nu obligă instanța de judecată să-i stabilească inculpatului cea mai aspra pedeapsă, fără a analiza și posibilitatea aplicării în privința inculpatului a alternativelor la detenţie după cum ne sugerează practica CEDO. În acest context urmează a fi reținut faptul că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Raportând prevederile normei citate şi având în vedere atitudinea inculpatului Dilion Denis Petru în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, inclusiv contribuirea activă la descoperirea ei, antecedentele penale sunt stinse, permit instanței de a decide că aplicabilitatea în prezenta speță a prevederilor art.90 Cod penal, ce va fi una echitabilă, or prin adoptarea dispoziției alin.(2) art.4 Cod penal, legiuitorul a statuat faptul că „legea penală nu urmăreşte scopul de a cauza suferinţe fizice sau de a leza demnitatea omului”.

Pentru aceasta, instanţa ajunge la concluzia de a oferi o șansă inculpatului pentru a se corija și a conștientiza cele comise, întrucît scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea acesteia, astfel, în opinia instanței situația din speță îndeplinește condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal.

Stabilirea termenului de probă va asigura în opinia instanței un comportament adecvat inculpatului, dacă în termenul de probă ultimul nu va săvîrși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și prin muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre, astfel corectarea sa poate fi posibilă și fără izolarea acestuia de societate.

În baza acestor prevederi legale, instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Dilion Denis Petru fixând pentru acesta perioada de probațiune pe o durată de 1 (un) an.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii, prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Astfel, în scopul corijării și reeducării inculpatului, instanța de judecată consideră oportun a aplica în privința inculpatului prevederile art.90 alin. (6) lit. a), c), f) Cod penal care prevede că, aplicînd condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată poate obliga condamnatul să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent, să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie sau de boală venerică, să participe la programe probaţionale.

Prin urmare, având în vedere faptul că inculpatul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii, se află la evidența medicului narcolog ca și „consumator de droguri” instanța va aplica în privința inculpatului obligațiunile prevăzute la art. 90 alin. (6) lit. a),c),f) Cod penal și anume obligațiune să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent, să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie sau toxicomanie, să participe la alte programe probaționale, care vor fi determinate de către Biroul de Probațiune din raza de domiciliu a inculpatului.

Instanța consideră că, individualizarea și stabilirea unei astfel de pedepse este proporțională faptei comise de către inculpatul Dilion Denis Petru este, echitabilă și pasibilă să atingă scopul pedepsei penale, or oferirea unui termen de probă celui din urmă va avea drept scop garantarea unei șanse asupra convingerii lui privind respectarea legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte pasibile de răspundere penală, iar izolarea impusă acestuia de mediul normal de viaţă şi plasarea sa în baza hotărîrii instanţei de judecată pe un anumit termen într-un penitenciar ar fi o pedeapsă prea dură pentru inculpat.

8. Se aplică în privinţa lui Dilion Denis Petru măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, care se va menține până la definitivarea sentinței.

9. Referitor la cheltuielile judiciare și corpurile delicte, acuzatorul de stat în ședința de judecată a menționat faptul că asupra acestora se va expune instanța de judecată care va examina cauza penală disjunsă.

10. Acțiune civilă nu a fost înaintată.

11. În conformitate cu art. art. 364^1, 384-385, 395, 397 Codul de procedură penală, art. 80^1 219 Cod penal, instanţa de judecată,-

CONDAMNĂ:

Se recunoaşte vinovat Dilion Denis Petru în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 219 alin.(1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, pedeapsa închisorii inculpatului Dilion Denis Petru de executat în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei cu închisoare în privința lui Dilion Denis Petru pe un termen de probațiune de 1 (un) an.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit.a) Cod penal, Dilion Denis Petru se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit.c) Cod penal, se obligă Dilion Denis Petru să urmeze tratamentul în caz de alcoolism, narcomanie sau toxicomanie.

În temeiul art. 90 alin. (6) lit.f) Cod penal, se obligă Dilion Denis Petru să participe la programe probaţionale care vor fi stabilite de Biroul de Probațiune de la locul său de domiciliu.

Obligația de supraveghere a pedepsei lui Dilion Denis Petru se pune în sarcina Biroului de probațiune de la locul de trai al condamnatului.

Se aplică în privinţa lui Dilion Denis Petru măsura preventivă - obligaţiunea de nepărăsire a ţării, ce se va menține până la definitivarea sentinței.

Se informează Dilion Denis Petru despre obligaţia acestuia de a se prezenta, în termen de 5 zile de la momentul rămânerii definitive a prezentei sentinţe, la organul de probaţiune, în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, în vederea executării pedepsei aplicate.

Sentinţa este cu drept de apel la Curtea de Apel Bălți, în termen de 15 zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Central.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul: **Marcel POPESCU**